

gelsesrejser eller andre længerevarende udlandsophold med negativ betydning for børn til andre myndigheder. Efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, skal en forvaltningsmyndighed, der modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, så vidt muligt videregende henvendelsen til rette myndighed. Bestemmelsen i forvaltningslovens § 7, stk. 2, er imidlertid ikke tilstrækkelig til at sikre, at de relevante myndigheder modtager oplysninger om genopdragsrejser.

Efter serviceloven gælder der en pligt for personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, til at underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn har behov for særlig støtte. Underretningspligten foreligger blandt andet i de situationer, hvor et barn har vanskeligheder i forhold til de daglige omgivelser, skolen eller samfundet eller i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold.

Efter serviceloven gælder der endvidere en pligt for enhver til at underrette kommunen, hvis der opnås kendskab til, at et barn fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i fare.

3.2. Indførelse af en bestemmelse om indberetningspligt for kommunerne

Regeringen foreslår, at der i udlændingeloven indføres en bestemmelse, hvorefter kommunerne pålægges en pligt til at indberette de sager til Udlændingestyrelsen, hvor kommunerne har kendskab til eller begrundet mistanke om, at børn sendes på genopdragsrejser eller andre længerevarende udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration.

Et længerevarende udlandsophold vil kunne have karakter af en genopdragsrejse eller have negativ betydning for børnenes skolegang og integration i Danmark, hvis formålet med opholdet er at vanskeliggøre eller modvirke barnets integration her i landet gennem social, kulturel eller religiøs genopdragelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis barnet sendes til forældrenes hjemland for at gå på koranskole og blive undervist i antidemokratiske værdier, hvis barnet sendes til hjemlandet for at holdes indespærret i hjemmet, hvis piger i forbindelse med konflikter om ære og skam sendes til hjemlandet for at tvinges til at gå i burka eller for at indgå ægteskab efter forældrenes ønske, eller hvis barnet sendes til hjemlandet for i øvrigt at blive påvirket sprogligt og socialt på en måde til skade for integrationen i Danmark. Udlandsophold med henblik på kulturforståelse og identitetsdannelse, der

skal give børnene en større forståelse for oprindelseslandet og deres egne rødder, samt ferie og familiebesøg kan derimod være positive for barnets personlige udvikling, såfremt opholdene ikke er så lange, at de påvirker skolegang og danskundskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at udlændingemyndighederne i højere grad får kendskab til sager, hvor det kan komme på tale at anvende udlændingelovens § 9, stk. 14, hvorefter barnet ikke har krav på igen at blive meddelt opholdstilladelse her i landet, efter at barnets oprindelige opholdstilladelse er bortfaldet som følge af et længerevarende udlandsophold. Den foreslåede bestemmelse kan derfor bl.a. understøtte det præventive element i de gældende regler og samtidig sende et signal til de forældre, der overvejer at sende et barn på genopdragsrejse, om, at en sådan praksis ikke accepteres af hensyn til barnet og barnets integration her i landet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indberetningspligt for kommunerne i sager, hvor der er kendskab til eller begrundet mistanke om, at et barn har været på genopdragsrejse eller andet længerevarende udlandsophold af negativ betydning for barnets skolegang og integration. Indberetning til Udlændingestyrelsen vil normalt forudsætte, at barnet har været ude af landet i en periode på mere end 6 måneder og som følge heraf ikke har deltaget i skolegang eller andre aktiviteter, som ville være en naturlig del af barnets integration i Danmark. Indberetningen vil give Udlændingestyrelsen anledning til at overveje brugen af udlændingelovens regler om bortfald af opholdstilladelse.

Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) angiver i § 6 de omstændigheder, hvorunder behandling af oplysninger må finde sted. Som udgangspunkt forudsætter behandling den registreredes samtykke. Dog kan behandling af oplysninger uden samtykke bl.a. finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt, jf. § 6, stk. 1, nr. 6.

Persondatalovens § 7 regulerer behandling af nærmere angivne følsomme oplysninger. Følsomme personoplysninger kan bl.a. behandles uden samtykke fra den registrerede, bl.a. hvis behandling er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Andre oplysninger om rent private forhold må alene behandles, hvis det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver, jf. persondatalovens § 8, stk. 1. Videregivelse kan bl.a. ske, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interes-